

στοῦ ἐξ αὐτῆς τρυφερόν τινα βλαστὸν ὃν ἐμπήγουσιν ἐν εἵδει κεντραδίου ἐντὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ἣ τέλος φυτεύοντες ἐντὸς φυτοθαλπίου καὶ ὑπὸ κώδωνα νέους καὶ τρυφεροὺς βλαστοὺς οὓς μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ῥιζῶν βάλλουσιν ἐν τῇ γῇ, ὡς πρᾶττουσιν εἰς τὰ φυτοκομεία τῆς Εὐρώπης διὰ τὸν ταχύτερον πολλαπλασιασμὸν νέας τινὸς διαφορᾶς, ἀλλ' οἱ θέλοντες ν' ἀποκτήσωσι νέας διαφορὰς πρέπει νὰ συλλέξωσι κατὰ τὸν νοεμβρίου τὰ ὀριμάζοντα σπέρματα ἐκ τῶν καλητέρων ἀνθέων, νὰ σπείρωσι δὲ αὐτὰ κατὰ μάρτιον καὶ νὰ μεταφυτεύσωσι τὰ νέα φυτά. Ἄς ᾔηται δὲ βέβαιοι ὅτι, τὰ ἡμίση τῶν νέων φυτῶν θέλουσι μέγας διαφέρει ἐκείνων ἐξ ὧν ἐλήφθησαν τὰ σπέρματα. Τοιαύτη εἶναι ἐν γένει ἡ ἀμετάβλητος δαλία, τῆς ὁποίας ὡραῖαι καὶ πλούσιαι συλλογαὶ καλλιεργοῦνται εἰς τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας κήπους.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΜΕΡΟΒΙΓΓΙΟΙ.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 420 ἕως 751.—22, βασιλεῖς.—

Φαρχμόνδος ἐβασίλευσε τὸ 420 ἀπέθανε 428.
Κλωθίων 428—448.
Μεροβαῖος 448—458.
Χιλδερίκος I. 458—481. Βαζίνα.
Κλόβις I. 481—511. Κλωτίλδη.
Χιλδεβέρτος I. 511—558.
Κλωταῖρος I. 558—562.
Καριβέρτος 562—568.
Χιλπερίκος I. 568—584. Φρεδεγόνδη.
Κλωταῖρος II. 584—628. Τρεῖς γυναῖκες.
Δαγοβέρτης I. 628—638. Πέντε γυναῖκες.
Κλόβις II. 638—655. Βατίλδη.
Κλωταῖρος III. 655—670.
Χιλδερίκος II. 670—673.
Θιερρύς I. 673—691.
Κλόβις III. 691—695.
Χιλδεβέρτος II. 695—711.
Δαγοβέρτης II. 711—715.
Κλωταῖρος IV. 715—717.
Χιλπερίκος II. 717—720.
Θιερρύς II. 720—736.
Μεσοβασιλεία 736—742.
(Κυβέρνησις τοῦ Καρόλου Μαρτέλου).
Χιλδερίκος III. ὁ ἐπιλεγόμενος ἄφρων.

Ἐβασίλευσε τὸ 742 ἐξεθρονίσθη τὸ 751.

ΚΑΡΟΛΙΔΑΙ.

Ἀπὸ ἔτους 751—987.—13 βασιλεῖς.

Πιπῖνος ὁ μικρὸς 751—768. Βέρθα.
Κάρολος I. (Καρολομάγνος) 768—814. Πέντε γυναῖκες.
Λουδοβίκος I. ὁ εὐσεβὴς 814—840. Δύο γυναῖκες.
Κάρολος II. ὁ φαλακρὸς 840—877.
Λουδοβίκος II. ὁ τραυλὸς 877—879.
Λουδοβίκος III. καὶ Καρλομάγνος 879—884.
Μεσοβασιλεία 884—885.
Κάρολος ὁ παχὺς 885—888.
Εὐδος 888—898.
Κάρολος III. ὁ ἀπλοῦς 898—923.
Ῥαούλ 923—936.
Λουδοβίκος IV. ὁ ὑπερπόντιος 936—954.
Λοθαῖρος 954—986. Ἐμμα.
Λουδοβίκος V. ὁ ὀκνηρὸς 986—987.
Λευκὴ τῆς Ἀκυϊτανίας.

ΚΑΠΕΤΙΔΑΙ.

Ἀπὸ 987—1793 καὶ ἀπὸ 1814—1848.—35 βασιλεῖς.

Οὐγὸς Καπέτος 987—996. Ἀδελαΐς.
Ῥοβέρτος 996—1031. Βέρθα.
Ἐρρίκος I. 1031—1060. Ἄννα.
Φίλιππος I. 1060—1108. Δύο γυναῖκες.
Λουδοβίκος VI. ὁ παχὺς 1108—1137.
Ἀδελαΐς τῆς Σαβοΐας.
Λουδοβίκος VII. ὁ νεώτερος 1137—1180. Τρεῖς γυναῖκες.
Φίλιππος II, Αὐγούστος 1180—1223. Τρεῖς γυναῖκες.
Λουδοβίκος VII. ὁ λεῶν 1223—1226.
Λευκὴ τῆς Καστιλλίας.
Λουδοβίκος IX. (Ἅγιος Λουδοβίκος) 1226—1270. Μαργαρίτα τῆς Προβηγκίας.
Φίλιππος III ὁ τολμηρὸς 1270—1285. Δύο γυναῖκες.
Φίλιππος IV. ὁ ὠραῖος 1285—1314.
Ἰωάννα τῆς Ναβάρρας.
Λουδοβίκος X. ὁ ἰσχυρογνώμων 1314—1316. Μαργαρίτα τῆς Βουργονδίας.—Κλημεντίνη.
Φίλιππος V. ὁ μακρὸς 1316—1322.—Ἰωάννα τῆς Βουργονδίας.
Κάρολος IV. ὁ ὠραῖος 1322—1328.

ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΒΑΛΟΑ.

Φίλιππος VI. 1328—1350. Ἰωάννα τῆς Βουργονδίας.—
Λευκὴ ἡ Ἐβροϊκὴ.
Ἰωάννης ὁ ἀγαθὸς 1350—1364. Δύο γυναῖκες.
Κάρολος V. ὁ σοφὸς 1364—1380. Ἰωάννα τῶν Βουρβόνων.

Κάρολος VI ὁ ἄφρων 1380—1422. Ἰσαβέλλα ἡ Βαυαρικὴ.
Κάρολος VII. ὁ κατακτητὴς 1422—1461. Μαρία τῆς
Ἀνδεγαυίας.

Λουδοβίκος XI ὁ ὑποκριτὴς 1461—1483. Δύο γυναῖκες.
Κάρολος VIII. ὁ εὐπροσήγορος 1483—1498. Ἄννα τῆς
Βρεττανίας.

ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΟΡΛΕΑΝΣ.

Λουδοβίκος XII. ὁ πατὴρ τοῦ λαοῦ 1498—1515. Ἰωάννα
τῆς Γαλλίας. Ἄννα τῆς Βρεττανίας. Μαρία τῆς Ἀγγλίας.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΒΑΛΟΑ.

Φραγκίσκος I 1515—1547.
Ἐρρίκος II. 1547—1559. Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων.
Φραγκίσκος II. 1559—1560. Μαρία Στουάρτη τῆς Σκω-
τίας.

Κάρολος IX. 1560—1574. Ἐλισάβετ.

Ἐρρίκος III 1574—1589.

ΟΙΚΟΣ ΒΟΥΡΒΩΝΩΝ.

Ἐρρίκος IV. ὁ μέγας 1589—1610. Μαργαρίτα τοῦ Βα-
λοά.—Μαρία τῶν Μεδίκων.

Λουδοβίκος XIII. ὁ δίκαιος 1610—1643. Ἄννα ἡ Αὐ-
στριακὴ.

Λουδοβίκος XIV. ὁ μέγας 1643—1715. Μαρία Θηρεσία
τῆς Αὐστρίας.

Λουδοβίκος XV. 1715—1774. Μαρία Λεσχίνσκα τῆς Πο-
λωνίας.

Λουδοβίκος XVI. 1774—1793. Μαρία Ἀντουανέττα τῆς
Αὐστρίας.

Συμβατικὴ 2 Σεπτεμβρίου 1792.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἀπὸ 2 76ρίου 1792 ἕως 18 Μαΐου 1804, Διαρκεῖ 11
ἔτη καὶ 8 μῆνας.

Διευθυντήριον 26 86ρίου 1795.

Ὑπατεία 10 Ν6ρίου 1797.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ναπολέον I ὁ μέγας 1804—1814

ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΡΒΩΝΩΝ

Λουδοβίκος XVIII. 1814.

ΕΚΑΤΟΝΘΗΜΕΡΟΝ

Αὐτοκρατορία. Ἐπάνοδος τοῦ Ναπολέοντος I. 1815.
Ναπολέον II.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΡΒΩΝΩΝ

Ἐπάνοδος Λουδοβίκου XVIII 1815.

Κάρολος X. 1824.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΟΡΛΕΑΝΣ

Λουδοβίκος—Φίλιππος I 1830.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

1848—1852.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

Ναπολέον III. 1852—1870.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

1870. (Πιέρρος. Μακμαών. Γρεβύ.)

(Μετάφρασις ἐκ τῶν τοῦ Robert de Laborde).

(Ἐξ Ἀργους)

Δ. Κ. Βαρδουνιώτης.

ΤΙΠΟΤΕ.

Τίποτε... μίαν λέξιν ἀπλὴν, μόλις, μόλις ἄρχεται προσ-
παθοῦσα νὰ χαράξῃ ἡ πεπαλαιωμένη γραφίς μου καὶ τοὺς
δι' αὐτὸ συλλογισμοὺς μου ἀποτόμως μεσολαβοῦν διακρίπτει
το ἄχαρι μελανοδοχεῖόν μου· διότι ἐνθυμήθην ὅτι κατὰ τὴν
παιδικὴν μου ἡλικίαν, ὅποτε νὰ γράψω τὰ ῥήματά μου ἐκα-
θήμην, ἠνοίγετο μετὰ τῆς ἀδελφῆς μου μακρὰ φιλονεικία—
ἐπειδὴ καὶ αὕτη ὁμοίως—εἰργάζετο, περὶ τοῦ τίς νὰ ἔχῃ αὐτὸ
πλησιέστερον, καὶ ὅποτε μὲν ἔβαφον ἐγὼ τὴν γραφίδα μου
ἔσυρον αὐτὸ πρὸς ἐμαυτόν, ὅποτε δ' αὕτη πρὸς ἑαυτήν, ὅτε
ἐπῆρχοντο καὶ οἱ μετὰ μίαν στιγμὴν λησμονούμενοι ἀδελφι-
κοὶ λόγοι. Πολλάκις δὲ, περισσότερον ἐπροσέχον, τίς νὰ σύρῃ
πρὸς ἑαυτὸν τὸ μελανοδοχεῖον, παρὰ εἰς τὰ γραφόμενα ῥή-
ματα, διὰ τὰ ὅποια, καθ' ὃ ἀνορθογράφως γεγραμμένα, ἐτι-
μωροῦμεθα παρὰ τοῦ διδασκάλου κατὰ τὴν ἐπιούσαν δι' ὁ-
μοίας ποινῆς ἐπαναγράφοντες τὸ ἴδιον ῥῆμα ἢ καὶ ἕτερον ἔτι,
ἐὰν εἴχομεν πολλὰ λάθη, τῶν ὁποίων αἰτία ἦτο τὸ μελανο-
δοχεῖον, ὅτε σωφρονιζόμενοι ἐλέγομεν. «Θὰ μ' ἀφήσης ἡσυ-
χον ἢ ἡσυχὴ ποῦ ἐξ αἰτίας γιὰ τὸ τίποτε γράφω ἐγὼ τώρα
τόσα ῥήματα;» Πόσον ὠραία ἡ ἀνάμνησις! Μακρὰ φιλονει-
κίας φροντίς, ἀδιάκοπος, καὶ τέλος τιμωρία διὰ τὸ τίποτε.
Ἄλλ' ἐὰν εἰς τὴν παιδικὴν εἰς τὴν ἀθώαν ταύτην ἡλικίαν
ἡ μόνη τῶν ἀνθρώπων φροντίς εἶνε δι' ἐν τίποτε, μήπως ἄρ-
γότερον ἢ καὶ κατ' αὐτὴν τὴν ἀνέραστον πλέον τοῦ πολιοῦ
γέροντος θὰ εἶνε δι' ἕτερόν τι τοῦ τίποτε; Βεβαίως ὄχι.

Ἡ λέξις **τίποτε** μὴδὲν σημαίνουσα περιλαμβάνει τὸ πᾶν.

Δυστυχεῖς ποιηταί! Ἡ ἔμπνευσις σας μόνη ἠδύνατο νὰ
εἴπῃ τίποτε κάλλιον περὶ τοῦ τίποτε, τὸ ὅποιον λέγου-
σιν αἱ ποιήσεις σας, αἵτινες ὡς σταγόνες μὲν δακρύων ἔ-
ρρευσαν διὰ τὸ τίποτε, ὡς χαρὰς δὲ ἀκτῖνες ἔλαμψαν